

dožádaným soudem, jest oprávněna předpokládati, že bude o provádění důkazu vyrozuměna a že bude jí umožněno při důkazu tom uplatnití práva podle § 289 c. ř. s. a po případě podle výsledku opětné zahájení jednání dle § 194 c. ř. s. navrhnouti. Tím, že žalovaný nebyl vyrozuměn o roku k výsledku svědkyně Anny P-ové, tedy o provádění důkazu pro rozhodnutí sporu nejdůležitějšího, trpí řízení vadou, která, třebaže nezpůsobuje zmatečnosti, byla s to zameziti úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře (§ 496 čís. 2 c. ř. s.).

Čís. 12320.

Byli-li nájemníky bytu oba manželé, jsou ve sporu o vyklizení bytu nerozlučnými společníky; o vyklizení nemůže býti žalován jen jeden z nich, nýbrž musí býti žalováni oba.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1112/32.)

Proti žalobě o vyklizení namítl žalovaný Emil B., že není ke sporu pasivně oprávněn, ježto najal byt společně se svou manželkou. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v důvodech: Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu k dalšímu jednání a k novému rozhodnutí, ačkoliv přejal zjištění prvního soudu, že žalovaný jest jen spolunájemníkem bytu, a ačkoliv byla žalovaným vznesena námitka nedostatku pasivní legitimace ke sporu spočívající v tom, že nebyla současně žalována o vyklizení bytu i jeho manželka jako druhá spolunájemnice, neboť nepovažuje tuto námitku za důvodnou, neboť ať se společná oprávnění a závazky spolunájemníků posuzují podle ustanovení § 890 nebo podle § 891 obč. zák., což platí i o pronajímatelově nároku proti spolunájemníkům na vrácení najatého předmětu, nebrání ona zákonná ustanovení tomu, by pronajímatel nepožadoval vrácení to jen na jednom ze spolunájemníků, když došlo k zrušení nájemního poměru ohledně všech spolunájemníků, jak tomu jest dle tvrzení žalující strany v souzeném případě, což ovšem má teprve býti prvním soudem zjištěno.

Nejvyšší soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc odvolacímu soudu, by, nehledě k důvodu, pro který zrušil rozsudek prvního soudu, ve věci znovu rozhodl.

Důvody:

Jak oba nižší soudy zjistily jsou nájemníky oba manželé Emil a Františka B-ovi, oba tvoří tedy společně smluvní stranu, jež sjednala se žalobci nájemní smlouvu. Pochybný výklad smluvní vůle stran (§ 914 obč. zák.) nedovoluje jiný závěr než ten, že manželé sjednali smlouvu jako jednotná strana smluvní, že práva z ní plynoucí příslušela jim spo-

lečně a nedílně, takže měla příslušet oběma nebo nikomu z nich a že smlouva neměla nabýti nebo pozbyti účinku jen pro jednoho z nich bez druhého (sb. n. s. čís. 7323). Z toho plyne, že oba manželé jsou ve sporu o vyklizení bytu, jimi společně najatého, nerozlučnými společníky, že nemůže o vyklizení býti žalován jen jeden z nich, nýbrž musí býti žalováni oba. Námitka žalovaného Emila B-a, že není k žalobě pasivně legitimován, je tedy oprávněna. Proto není třeba řízení doplniti, nýbrž věc jest již nyní zralá k rozhodnutí.

Čís. 12321.

**Výkonem poznámky pro zamýšlené zadlužení byl zmocněncův zá-
krok na základě udělené mu plné moci ukončen. Ve svolení zmocněnce
ke vtělení zástavního práva pro poskytnutou zápůjčku na nemovitostech
zmocnitelových jest spatřovati samostatný nový zákrok.**

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 1128/32.)

Knihovní návrh Ferdinanda B-a jako plnomocníka Gustava Z-a, by podle dlužního úpisu ze dne 27. ledna 1932, plné moci ze dne 21. února 1931 a usnesení okresního soudu v K. ze dne 24. února 1932 bylo vloženo zástavní právo za pohledávku JUDr. Oldřicha Sch-a ve výši 30.000 Kč se 6% úroky, 6% úroky z prodlení a vedlejšími závazky do výše 3.000 Kč v pořadí poznámky zamýšleného zadlužení dle onoho usnesení a by bylo poznamenáno, že vložka čís. 1635 jest vkladbou hlavní, další vložky pak vkladbami vedlejšími, soud prvního stá-
lice zamítl. Rekursní soud vyhověl knihovní žádosti. Dů-
vody: První soudce zamítl knihovní návrh z důvodu, že dlužní úpis jest podepsán plnomocníkem Gustava Z-a, plná moc vydána byla 21. února 1931, dlužní úpis však vydán byl teprve 21. ledna 1932, tedy po smrti Gustava Z-a, jenž zemřel 17. září 1931. Smrtí Gustava Z-a zanikla prý plná moc Ferdinanda B-a, dlužní úpis není schválen pozůsta-
lostním soudem, a nelze proto podle těchto listin žádaný vklad povolit. Poznámka pořadí má prý jen formální význam, poněvadž jí nena-
bývá ještě věřitel zástavního práva. Stížnost má rekursní soud za oprávněnou. Skutečnosti, že se navrhovatel vykázal podle §§ 54 a 56 kn. zák. usnesením, jímž byla povolena poznámka pořadí zamýšleného zadlužení, nelze přikládati význam jen formální, nýbrž skutečnost tato ve spojení s plnou mocí prokazuje, že již tímto dnem vlastník nemovi-
tosti zmocnil svého věřitele pokud se týče svého plnomocníka Ferdi-
nanda B-a, by si příslušnou částku dal vtělit na jeho nemovitosti v po-
řadí poznámky zamýšleného zadlužení. Právě tak, jako jest lhůsteno, že dlužní úpis jest vydán teprve po změně majitelů nemovitosti (§ 56 kn. zák.), jen když se tak stalo ve lhůtě § 55 knihovního zákona (srov.